

Boží tělo v Plzni: Okázaly svátek Božího těla, jedna z nejvýznamnějších událostí staré Plzně, byl od konce 17. století slaven na náměstí u chrámu sv. Bartoloměje. Slavnost, vyjadřující vděčnost za Kristovu přítomnost, se konala 50 dní po Velikonocích. Lesku a důstojnosti dodávalo oslavám vojsko a. c. k. privilegovaný sbor plzeňských ostrostřelců. Nechyběly spolky válečných veteránů, řezníků, pekařů, koželuhů i kameníků v krojích. Kominíci zaujali místa na kašnách. Účast školní mládeže byla samozřejmá. Církevní průvod vyšel o desáté hodině z chrámových dveří a kráčel po cestě vysypané trávou z plzeňských luk. V jeho čele šla velká skupina družiček, za ní kněží a arciděkan s monstrancí pod baldachýnem. Průvod se zastavoval k modlitbám před jednotlivými oltáři, které byly postaveny před domy po obvodu náměstí. Ve směru od nároží Pražské a Saské (Rooseveltovy) ulice až po dům lékárníka Kalsera na západní straně náměstí (roh dnešní Prešovské a náměstí) byly čtyři zastávky. Při každé vypálili vojáci a ostrostřelci salvu z pušek. Vojenské salvy byli dokonale, zněly jako jediný výstřel, zato ty ostrostřelecké se přes předcházející výcvik většinou nepovedly a připomínaly neurovnanou kanonádu. Obecenstvo se srdečně smálo a toto téma pak často obveselovalo hosty v pivnicích při večerních debatách o svátku. Velitel ostrostřelců měl hodnost majora a jezdil při slavnosti na koni. Pouze v dobách, kdy byl velitelem jistý František Mandl, muž vysoký a velmi silný, se tento zvyk neudržoval. Pan velitel se bál koní ... Za hlavní církevní částí průvodu šli krajští úředníci s purkmistrem, městská rada a generalita místní posádky. Státní úředníci byli oděni ve svátečních uniformách. Po skončení úvodní části slavnosti bylo zahájeno defilé. Ostrostřelci s hudbou obešli náměstí a přehlídkovým krokem prošli před radnicí, kde na ně z balkónu shlížel purkmistr a městští radní. Pak se předvedli členové ostatních spolků. Přítomné obecenstvo po zhlédnutí slavnosti vše zhodnotilo při odpoledním korzování ve Fodermayerově ulici (ulice B. Smetany), kolem branky, v okružních sadech a večer nad půllitrem plzeňského. (100 zajímavostí ze staré Plzně II., Petr Marný, Vladislav Krátký, 2007)

© VTIP MĚSÍCE © VTIP MĚSÍCE © VTIP MĚSÍCE

Do sakristie přišli mladí rodiče s malým dítětem. „Přišli jsme dát pokřtít dítě.“ – „Jaké mu dáte jméno?“ ptá se kněz. – „Neptun.“ odpověděli. - Kněz na ně vyvalil oči. „To nejde. Je to pohanské jméno. Vyberte si svatého patrona.“ – „Kde ho máme hledat?“ – „Otevřete litanie ke všem svatým a vezměte první, která se vám bude líbit.“ - Po krátké poradě se rozhodli: „Dobře. Bude to Kyrie eleison.“

Redakční rada: Pavla Františka Ženišková, Karel František Ženišek, Milan Ludvík Kučera, Jitka Anežka Polívková, Jaroslav Antonín Šedivý, Zdeňka Ginepro Němcová (gineproZ@seznam.cz)

Plzeňský zpravodaj bratří a sester MBS SFŘ

TERCIÁŘSKÉ LISTY

Jen pro vnitřní potřebu MBS SFŘ PLZEŇ

NEPRODEJNÉ!

Slavnost Těla a Krve Páně připadající na čtvrtek po slavnosti Nejsvětější Trojice je v obecném církevním kalendáři zařazena mezi deset zasvěcených svátků. V naší církevní provincii však mezi zasvěcené svátky nepatří. Obsahem svátku byla původně jen oslava Těla Páně (odtud známý název Boží Tělo), Krev Páně dostala svůj vlastní svátek 1. července avšak až mnohem později: roku 1849 jej zavedl Pius IX.

Svátek Božího Těla se začal slavit především zásluhou Augustiniánky Juliány z Mont-Cornillonu u Lutychu (zemřela 1258), která od roku 1209 mívala vidění, že by takovýto svátek měl být v Církvi zaveden. V jejím úsilí pokračovala také její přítelkyně, rekluza Eva z Lutychu (1265). V lutyšské diecézi se svátek poprvé slavil roku 1246, pro celou Církev jej roku 1264 ustanovil papež Urban IV., dřívější arcijáhen z Lutychu; vypracováním liturgických textů pověřil svatého Tomáše Akvinského. (Amen 6/97)

PROSBY O MODLITBU

- Za mládež, za uchování čistoty – „Pod ochranu Tvou...“
- Za politiky a za ty, kdo vládnou.
- Za nová kněžská a řeholní a terciářská povolání.
- Za růst lásky a úcty k Eucharistii a za všechny, kdo se Pánu vzdáili.
- Za nemocné bratry a sestry a za ty, kdo prožívají něco těžkého.
- Za dary Ducha Svatého pro jednání provinční kapituly OFM a OFM Cap.
- Za volby do NR SFŘ ČR na Velehradě.

SLAVÍME NAROZENINY

29. 05. br. Zdeněk Frundl
09. 06. s. Anna Srbová
20. 06. br. Miroslav Němec
26. 06. s. Dáša Frundlová

PROFESE

04. 06. s. Marie Consolata Lhotová
09. 06. s. Stanislava
10. 06. manželé Polívkovi

JMENINY

13. 06. s. Antonie
18. 06. br. Milan
22. 06. s. Pavla
23. 06. s. Zdeňka
28. 06. s. Irenea Anežka
29. 06. br. Pavel

Přejeme hojnost Božího požehnání a pomoc a ochranu Blahoslavené Panny Marie a svatého Antonína z Padovy!

01. 05. 2012 – Patnácté výročí kněžského svěcení P. Dominika OFM

22. 06. 2012 – Desáté výročí kněžského svěcení P. Didaka OFM

Děkujeme za duchovní vedení, za oběti a modlitby a za všechno a přejeme pomoc a ochranu Panny Marie a Boží požehnání a vytrvalost v dobrém!

Naše setkání v roce 2012 (předběžně)

10. 05., 21. 06., 20. 09., 18. 10., 15. 11., 20. 12. 2012

Pouť za rodiny na Svatou Horu: odjezd 18. 5. v 16:08; sraz 15:50 u Hutníka, návrat 19.5. v 15:19, sobota 19. 5. - poutní mše sv. v bazilice ve 12:00. Přespíme na faře v Hluboši (polní podmínky) s sebou spacák, jídlo, pití, něco proti dešti; délka putování 12 km.

IDEÁL SV. FRANTIŠKA O CHUDOBE – 2. ČÁST

2. Co možná největší omezení v užívání věcí pozemských

V prvním desetiletí řádu putovali bratři z místa na místo a kázali podle evangelia. Chodili vždy dva. Shromažďovali se v Porciunkuli poblíž Assisi, kde byl opuštěný benediktinský kostelík „ U Panny Marie andělské.“ Vedle kostelíka vystavěli bratři chudobný domek z hlíny a proutí. Noclehovali také v pekárnách, ve skalních jeskyních nebo pod širým nebem. Nedělali si nároky na žádné vlastnictví, knihy v domku v Porciunkuli užívali společně. Chodili také žebrot a o to se pak společně dělili. Když bylo 12 bratří, nechali si tento způsob života potvrdit papežem v Římě. Bratři odcházeli kázat i do Sýrie a Maroka. Jednou nebo dvakrát za rok se sešli na kapitule v Porciunkuli a tam přenocovali ve stanech, nebo pod širým nebem. V některých městech pro ně zbožní lidé vystavěli útulky – hospice. Bratři si začali říkat Menší bratři.

František měl za cíl misijní činností obsáhnout celý svět. O svatodušních svátcích roku 1219 vyslal František bratry do Francie, Německa, Rakouska, Uher, Španělska a sám se plavil do Sýrie. Bylo třeba dát řádu ústavu, a tak roku 1221 byla předběžná a roku 1223 konečná úprava řehole. Řád byl rozdělen na provincie a kustodie, byla zřízena hierarchie řádových představených – generál, kvardián, zaveden noviciát a po jeho skončení věčné sliby. Každý bratr byl zavázán k poslušnosti svému příslušnému představenému.

Pro pobyt bratří sloužily domy a kostel nebo kaple pro bohoslužby. Bratři měli domy pouze užívat, ale neměli je ve vlastnictví. Vše mělo být v souladu podle evangelia: „Lišky doupata mají a ptactvo nebeské hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu sklonil“. Menší bratři „putovali pro Krista Pána“ a znali jen poutnická místa. Neznali pojem klášter, pouze dům. Byly to domy měšťanské nebo jiného majitele. V domě bylo dovoleno užívat mobilii – věci movitých – náčiní pro ruční práce v domě, knihy a potřeby pro nemocné bratry. František přísně zakazoval nádheru v mobilii, zakazoval chovat dobytek i jízdu na koni.

Rozšíření řádu po celém světě způsobilo změnu v oděvu, kromě hábitu s kapucí, kalhot a opasku směli nosit bratři sandály, hůl, mošnu na chléb, plášť a měšec s penězi. Novicové měli 2 hábity bez kapuce, opasek a kalhoty, řeholníci hábit s kapucí, který představuje obraz kříže, opasek a kalhoty. Od roku 1221 bylo v řeholi povoleno nosit 2 hábity a také obuv. Menší bratři se přísně varovali vybraných látek. Svatý František si na hábit přišil hrubý pytel a spokojil se s jedním hábitem.

Tohoto ideálu bylo dosahováno jen pod vedením církve svaté, ve 13. a 14. století byl tento ideál znevažován laxisty – připouštěli i pozemkový majetek – a rigoristy, kteří zavrhovali umírněné užívání věcí. (s. Jana Pachnerová)

Provinční kapitula OFM: Jednou za tři roky je svolána provinční kapitula. Jde o nejvyšší orgán provincie, kde se rozhodují záležitosti nejvyšší závažnosti, jako například zřizování a rušení komunit. Letos tato událost připadá na 14.-18.5. Program kapituly se zatím utváří, ale nečekají se žádná vyloženě zlomová rozhodnutí. Jistě se bude zvažovat obsazení farnosti Praha - Spořilov, pokračování stavby kostela v Plzni, či zapojení do poustevny - projektu bratří slovenské provincie. V praxi bude pak mít větší dopad tzv. kapitulní kongres, kde definitorium (nově zvolená provinční rada) spolu s provinciálem určí nová umístění a úkoly bratří v provincii. **Prosíme za modlitbu, aby nás Duch Svatý vedl k správnému smýšlení a požehnaným rozhodnutím.** (web ofm.cz)

Letní exercicie: Bratři kapucíni vás zvou od 3. do 8. července 2012 do kláštera v Praze na Hradčanech na letní exercicie vedené br. Augustinem Šváčkem OFM Cap. „Ježíš – můj Spasitel“. Duchovní cvičení začínají 3. 7. mší svatou v 18:00 hod. v klášterním kostele Panny Marie Andělské, od 16:00 hod. bude možné se ubytovat. Ukončení 8. 7. obědem. Cena za celé exercicie (včetně ubytování a stravování) je 2000 Kč. Akce je určena pro všechny starší 18 let. Přihlásit se můžete na adrese kapucini.ulorety@seznam.cz